

W KOCIOŁKU ... WARTO PRZECZYTAĆ ...

ze **SŁOWEM BOŻYM** pod klonem z **MARYJĄ**

Rozważanie do Ewangelii według Świętego Jana (20, 19-31)

- NIEDZIELA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO -

- Czy powiedziałbyś dzisiaj o mnie, Panie: „Błogostawiony, który nie widział, a uwierzył?”. Ciągle zdaję się być niedowiarkiem jak Tomasz – moje oczy przesłonięte są bólem, strachem, niemocą, niepewnością tego, co czeka mnie jutro. Chcę dotknąć Twoich ran, by przekonać się – niemal fizycznie – że jesteś prawdziwy. Szukam w Tobie ratunku dla mojej wiary, która wydaje się być nikłym promieniem. Ale miłuję Ciebie, choć nie widziałem naocznie cudów jak Apostołowie, i wierzę, że jesteś Bogiem bogatym w miłosierną miłość.

Podnoszę dzisiaj oczy wiary i widzę Ciebie, miłosiernego Pana, który błogostawi mojemu życiu, by móc nazwać mnie, na końcu ziemskiego pielgrzymowania, błogostawionym, czyli szczęśliwym. Wpatruję się w Ciebie, miłosiernego Pana, wierząc, że mimo mojego niedowiarstwa zawsze mogę wrócić do Twoich kochających ramion.

Pragnę szeptać: „**Jezu, ufam Tobie**”, jak uczył mnie św. Jan Paweł II. I to on dzisiaj zachęca mnie, bym pozwolił Tobie, Zmartwychwstałemu Panu, wejść do wiecznika mojego życia i doświadczyć osobistego spotkania z Tobą, tak aby z głębi serca powiedzieć za św. Tomaszem: „**Pan mój i Bóg mój**”. Abym umiał otworzyć swoje oczy i serce na światło Ducha Świętego. Wtedy przemówię do mnie Twoje rany, Panie, i będę umiał kroczyć za Tobą i towarzyszyć Ci, dokądkolwiek się udasz.

Wpatruję się w Ciebie, Boże Miłosierdzia, i dotykam moją małą ludzką miłością Twojego miłosiernego Serca. Wpatruję się i wierzę, że mogę wrócić do Twoich miłosiernych ramion.

- z Maryją - POD KLONEM; Parafia pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej

Kociołek Szlachecki 12a, 12-200 Pisz

Msze święte w niedziele: **Kociołek** (kościół parafialny) godz. 10:00;

Karwik (kaplica pw. św. Bernarda) godz. 8:00; **Rostki** (kaplica pw. św. Kazimierza) godz. 12:00.

Msza święta w dni powszednie: kościół parafialny godz. 17:00; w czasie kolędy godz. 8:30.

PROBOSZCZ PARAFII: ks. Tomasz Masłowski, numer telefonu: 514 705 134.

ADRES e-mail: kociolek.parafia@gmail.com;

NUMER KONTA BANKOWEGO: 56 9364 0000 2002 0003 4858 0001

Biuletyn Informacyjny Parafii pw. Matki Bożej Gietrzwałdzkiej w Kociołku Szlacheckim

ROK III **kwiecień 2024** **NR 6(37)**

Hasło roku duszpasterskiego 2023/2024

UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁ

Historia pierwszego obrazu Jezusa Miłosiernego

22 lutego 1931 r. – PŁOCK

Helena Kowalska, która w zgromadzeniu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przyjęła imię Faustyna 22 lutego 1931 roku, w klasztorze w Płocku po raz pierwszy miała widzenie. Usłyszała wtedy jak przemówił do niej Pan Jezus: „*Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz z podpisem: Jezu ufam Tobie! Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie.*”

Styczeń 1934 r. – WILNO

Siostra Faustyna wyjeżdża do Wilna do tamtejszego zakonu Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia i spotyka tam księdza Michała Sopoćko, który zostaje jej kierownikiem duchownym, który w dużej mierze przyczynia się do ogłoszenia światu o miłosierdziu Bożym. Po zwierzeniu się siostry Faustyny o swoich widzeniach ksiądz Sopoćko zleca malowanie obrazu Jezusa Miłosiernego wileńskiemu artyście malarzowi prof. Eugeniuszowi Kazimirowskiemu. Dom, w którym był malowany pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego, był mieszkaniem ks. Sopoćko i malarza Kazimirowskiego.

Czerwiec 1934 r. – WILNO

Kiedy namalowany obraz był już gotowy powstał problem z umieszczeniem napisu: „Jezu, ufam Tobie” Ze względu na to, że napis nie mieścił się na obrazie ks. Sopoćko umieścił go na specjalnej tabliczce na ramie. Od tej chwili obraz przebywał w mieszkaniu ks. Sopoćki przy ul. Rossa 6.

25-27 kwiecień 1935 r. – WILNO

Ks. Sopoćko dostał zaproszenie proboszcza Ostrej Bramy, ks. Stanisława Zawadzkiego, aby na uroczystości zakończenia Jubileuszu Odkupienia Świata 25-27 kwietnia 1935 r. wygłosić kazanie na temat Miłosierdzia Bożego. Korzystając z okazji wy-

stawia obraz Jezusa Miłosiernego w szczycie okna galerii ostrobramskiej. Właśnie wtedy, po raz pierwszy został ukazany światu nowy wizerunek Zbawiciela, Jezusa Miłosiernego. Działo się to w sanktuarium Ostrobramskiej Matki Bożej Miłosierdzia w Wilnie.

19 kwietnia 1936 r. – WILNO

Po roku, w Niedzielę Przewodnią 19 kwietnia 1936 r. ks. Sopoćko w kościele św. Michała gdzie był proboszczem zawieszona obraz Miłosierdzia Bożego. Obraz wisi w kościele tylko do Bożego Ciała, gdyż nie było oficjalnego pozwolenia na wystawienie obrazu do kultu. Po procesji obraz zostaje przeniesiony do zakrystii. Wcześniej, w marcu 1936 r. Św. S. Faustyna wyjeżdża do Łagiewnik i do Wilna już nie powróci.

4 kwietnia 1937 – WILNO

Ksiądz arcybiskup Jałbrzykowski wydał pozwolenie na zawieszenie obrazu w kościele, co też ks. Sopoćko uczynił w niedzielę przewodnią dnia 4 kwietnia 1937 r. w kościele św. Michała Archanioła. W tym też dniu ks. Sopoćko dokonał poświęcenia obrazu, spełniając w ten sposób życzenie Jezusa: „*Chcę, aby ten obraz (...) był uroczystie poświęcony w pierwszą niedzielę po Wielkanocy, ta niedziela ma być Świętem Miłosierdzia*”. Obraz powieszono po prawej stronie prezbiterium obok wielkiego ołtarza.

1939 – 1945 r. – WILNO

Według relacji ks. Sopoćki wizerunki Jezusa Miłosiernego rozpowszechniły się w całym kraju, zaczęły także pojawiać się w innych kościołach. Rozpowszechniane także przez ks. Sopoćkę obrazki i modlitewniki znajdowały licznych odbiorców przed wojną, jak i w czasie wojny, gdyż ludzie spontanicznie wyczuwali w kulcie Miłosierdzia Bożego ratunek i nadzieję Bożego zmiłowania. W latach 1940-1945 wykonano 150 000 kopii wizerunku w postaci fotografii. Przy obrazach Najmiłosierniejszego Zbawiciela zjawiały się liczne wota, świadczące o łaskach.

1947 r.

W związku ze zmianą granic państwowych po II wojnie światowej, ks. Sopoćko zostaje wezwany przez abpa. Jałbrzykowskiego do Białegostoku. Wilno zostaje zagarnięte przez Sowieców. Nastąpiła powszechna ateizacja. Zamknięto także kościół św. Michała. Wyposażenie świątyni rozgrabiono, a co cenniejsze dzieła sztuki wywieziono. Taki sam los mógł spotkać obraz Jezusa Miłosiernego. Obraz jednak pozostał.

Lipiec 1951 r. – WILNO

W lipcu 1951 r. Janina Rozdziewicz oraz Bronisława Miniotaite przechodząc obok kościoła św. Michała, zauważyły uchylone drzwi. Kościół był całkowicie pusty oprócz wiszącego obrazu Miłosierdzia Bożego. Za niewielką zapłatę wykupiły obraz od krzątającego się tam stróża. Obraz schowały w domku na strychu pod strzechą.

1951 – 1956 r. – WILNO

Janina Rozdziewicz zostaje aresztowana i wyrokiem sądu zostaje skazana na 10 lat

pobytu na Syberii. Do Wilna wraca po amnestii 18 października 1954 r. Obraz wciśnięty pod belkę stropową narażony był na szkodliwe działania atmosferyczne i uległ zniszczeniu tak dalece, że należało go oddać do renowacji. 2 listopada 1956 r. przed wyjazdem do Polski pani Janina Rozdziewicz przekazała odnowiony obraz proboszczowi kościoła pw. Ducha Świętego – ks. Elertowi. Ks. Józef Grasewicz proboszcz parafii w Nowej Rudzie koło Grodna, szukał jakiegoś obrazu do kościoła. Kiedy zobaczył obraz Jezusa Miłosiernego u ks. Elerta, poprosił o podarowanie go. Ksiądz Elert łatwo zgodził się oddać obraz.

1957 – 1986 r. – NOWA RUDA k/GRODNA

W roku 1970 władze sowieckie postanowiły zamienić kościół w Nowej Rudzie na magazyn. Przy bohaterskiej postawie miejscowej ludności cały inwentarz wywieziono do pobliskiego kościoła w Porzeczu. Pozostał jedynie obraz Jezusa Miłosiernego, gdyż był zawieszony bardzo wysoko i jego zdjęcie przysparzało dużych trudności. Pozostał tam przez 16 lat. Zatraskany o los obrazu ksiądz Grasewicz poprosił malarkę z Grodna, Marię Gawrosz, o zrobienie kopii. Pod osłoną nocy, jesienią 1986 r. dokonano zamiany obrazów i z pomocą wtajemniczonych sióstr zakonnych Matki Miłosierdzia, zdjęty z blejtramu obraz zrolowano i tej samej nocy przewieziono do Grodna, a potem do kościoła pw. Ducha Świętego w Wilnie.

1986 – 2003 r. – WILNO

Ówczesny proboszcz parafii Ducha Świętego ks. Aleksander Kaszkiewicz zgodził się przyjąć obraz, obawiał się jednak przyjąć go oficjalnie. Wykorzystał czas remontu, by zawiesić obraz. Na jego polecenie, obraz został przemalowany. Zabieg ten w znacznym stopniu zmienił wygląd oryginalnego obrazu. Ponadto na obrazie domalowano czerwony napis JEZU, UFAM TOBIE, aby dopasować obraz do wnęki w ołtarzu podwinęto dolną krawędź, a u góry dokleiono dodatkową owalną część. W czasie swojej pielgrzymki na Litwę 5 września 1993 r. przed obrazem Pana Jezusa Miłosiernego modlił się papież Jan Paweł II.

2003 r. – WILNO

W kwietniu 2003 r. obraz przekazano do gruntownej konserwacji, która odbyła się w kaplicy domu zakonnego Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego w Wilnie. Konserwacji dokonała pani Edyta Hankowska-Czerwińska.

2005 r. – WILNO

Po gruntownym odnowieniu, obraz powrócił do kościoła pw. Ducha Świętego skąd we wrześniu miał być uroczystie przeniesiony do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Taką decyzję podjął Metropolita wileński kard. Audrys Juozas Bačkis. Kościół pw. Ducha Świętego jest kościołem parafialnym dla Polaków mieszkających w Wilnie. Msze Św. i nabożeństwa w tym kościele odprawiane są wyłącznie w języku polskim. Parafianie tego kościoła Ducha Świętego, którzy od wielu lat adorowali „*Święty Wizerunek*” mieli dużą świadomość jego niezwyklej wartości religijnej i nie akceptowali decyzji Metropolity o przeniesieniu obrazu. Swoją postawą usiłowali więc wpłynąć na zmianę tej decyzji. Zaciągnięto całodobowe warty przy obrazie. Jednak sugestie wiernych nie wpłynęły na zmianę decyzji metropolity, obraz siłą wyniesiono z kościoła.

28 września 2005 r. – WILNO

28 września 2005 r. do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego uroczystie wprowadzono pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego i nastąpiło Jego odsłonięcie.

(Opr. Tadeusz Kisiel – prezes TMWiZW w Legnicy)